

det ærede Medlem var ked af, at Snæverheden gik ud over, men det gjaldt Sagkundskaben, Nationaløkonomien og Manden med de geniale Tanker. Men det ærede Medlem, der interesserer sig for Manden med de geniale Tanker, bør være beroliget ved, hvad der staar i Forslaget, nemlig, at Kommissionen kan tilkalde enkelte sagkyndige, og jeg kunde have føjet til: geniale sagkyndige; der staar imidlertid kun: sagkyndige, men vi kunne jo underforstaa: geniale sagkyndige. Kommissionen kan altsaa tilkalde enkelte sagkyndige til Deltagelse i dens Møder, og viser det sig saa, at disse sagkyndige virkelig ere geniale, saa bliver denne Midlertidighed, som er forudsat i Loven, udstrakt til at faa en mere permanent Karakter. Der er intet i Vejen for, at Kommissionens Formand uden videre kan lade Midlertidigheden strække sig ud over en længere Tid. Men finder man, at det ikke er heldigt at have denne geniale Mand siddende saa længe, uden at han faar Prædikat af virkelig Kommissionsmedlem i enhver Henseende som alle de andre, saa vil det ikke være vanskeligt at faa en Tilføjeelse til Loven om, at Kommissionen skal bestaa af 16 eller 17 Medlemmer; det kunde nemlig tænkes, at der var to geniale Mænd i Landet, saa vi naaede op til 17.

Jeg tror, det er heldigt at begynde med 15, des lettere er det at lægge 2—3—4 til i Tidens Løb, efterhaanden som de geniale Mænd melde sig. Men maaske melde de sig ikke, maaske ere de beskedne og komme ikke af sig selv. Men efterhaanden som man i Kommissionen trænger ind i Sagens Kærne, og Alvoren er det, der behersker det hele Arbejde, saa søger man ud efter de gode Kræfter, som skulle bidrage til Løsningen af de svære Opgaver, og saa haaber og venter jeg, at Kommissionen, selv om de geniale Mænd af Beskedenhed holde sig tilbage, saa man ikke kender dem, dog nok skal finde dem, skønt vi ikke nu have deres Adresse, og saa kunne de sidde midlertidigt i Kommissionen. Og viser da Erfaringen efter en Tids Forløb, at man ikke kan undvære dem, bliver Midlertidigheden afløst af den permanente Tilstand, saa jeg finder ingen Anledning til at ændre Kommissionens Sammensætning af Hensyn dertil, medmindre da det ærede Medlem straks paa Stedet — dog ikke bogstaveligt forstaaet — kan opgive Adressen paa en eller to meget geniale Mænd . . . (Afbrydelse: Hvor mange?) . . . Lad os nu tage Genialiteten i smaa Portioner, en eller to geniale Mænd, og saa

udvide vi Kommissionen til 17, det skal ikke volde nogen Vanskelighed; men hvis det ærede Medlem ikke har Adressen paa disse geniale Mænd, nøjes vi foreløbig med de 15 og haabe, at de geniale Mænd opspores, efterhaanden som Tiden gaar, og Trangen til at gøre Brug af dem gør sig gældende.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Rasmussen: Jeg ønsker blot straks at gøre opmærksom paa, at den højtærede Landbrugsminister ikke har Ret i sin Opfattelse af mit Syn paa de i sin Tid fra anden Side stillede Forslag til Indførelse af offentligt Fæste. Havde jeg haft det samme Syn paa disse Forslag som den højtærede Minister, havde jeg naturligvis stillet mig paa hans Side og sammen med ham deltaget i den kraftige Skydning, han iværksatte mod disse Forslag. Det fandt jeg den Gang ingen Anledning til; jeg mente, at de Forslag, vi i saa Henseende havde stillet, vare bedre, og dem ønskede vi gennemførte; men vi gik ind paa at tage dem tilbage, da vi fik Løfte om, at Kommissionen skulde tage sig af disse bestemte Spørgsmaal. Af den Grund holdt jeg og mine Partifæller os passive under den Kampagne, der den Gang fandt Sted mellem Landbrugsministeren og Forslagsstillerne til de Forslag, der have været omtalte her.

Sabroe: Jeg vil gerne gøre en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Det, der foranlediger mig dertil, er den Oplysning, han gav for nogle Minutter siden, da han meddelte, at han var betænkt paa, at Landboforeningerne og Husmandsforeningerne hver for sig udpegede en Mand, som kunde tiltræde denne Kommission. Jeg ønsker at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at den af Tyende og Landarbejdere bestaaende Organisation ogsaa maa faa Adgang til at blive repræsenteret i den Kommission, der bliver nedsat. I det hele vil jeg sige, at efter at jeg har hørt de forskellige Taler, der ere holdte i Dag, har jeg ikke ret megen Tro til, at det, der bliver Resultatet af Kommissionens Arbejde, bliver tilfredsstillende for den store Mængde, for hvis Skyld der skal lovgives. Hvis der skulde være Tale om at faa et tilfredsstillende Resultat, skulde det være ved, at man fik Mænd derude fra med de barkede Næver, Hedens